

[Tinning]

gen er modsætningsfulde, så det kan give anledning til så meget.

Når det meste af redegørelsen simpelt hen er en ret uinspireret vandring ad for længst nedtrampede stier, stier, der viser sig gang på gang at føre præcis tilbage til udgangspunktet, når det, statsministeren stort set kun har at sige, er den sang, vi har hørt adskillige gange før, så synes jeg, at det mindste, vi kan forlange denne gang, er, at statsministeren forklarer os lidt om, hvad han bygger sine udtalelser på.

Det, der er, synes jeg, særligt ved det her område, er, at det egentlig ikke er, fordi vi mangler viden om, hvordan tingene hænger sammen, så nogenlunde i hvert fald. Når det bliver sagt gang på gang, at det her har et eller andet at gøre med den økonomiske situation for de kriminelle, boligsituationen, uddannelsessituationen og i øvrigt situationen på arbejdsmarkedet, så er der ikke noget som helst nyt i det. Der er for mange af os heller ikke noget som helst ophidsende i det, fordi vi har sagt det 10, 15, 20 og 50 gange, og det er klart, at det kan blive lidt træls at blive ved med at gentage det, men ikke desto mindre er det sådan, det er. Hvis vi skal forebygge, skal vi have fat omkring den økonomiske situation, bolig, uddannelse og i øvrigt arbejdsmarkedssituationen.

Inden jeg tager fat dér, vil jeg godt lige sige lidt om denne diskussion om opklaringsprocenten, hvor jeg skylder adskillige, herunder hr. Bernhard Baunsgaard, en uddybende bemærkning.

Jeg forstod på hr. Bernhard Baunsgaard, at han ville finde noget materiale, vi kunne kigge nærmere på i retsudvalget. Det er selvfølgelig fint. Når den bog, som hr. Bernhard Baunsgaard nævnte at han ikke kunne huske hvad var for en, engang dukker op, så kigger vi på den.

Det, jeg talte om, er nogle undersøgelser, som hr. Bernhard Baunsgaard formentlig kender, hvor man har forsøgt at sammenligne opklaringsprocenten i politikredse, der er ens bortset fra den politimæssige bemanding. Der er nogle politikredse, hvor der er det samme folketal, samme bebyggelsesgrad eller samme udvikling af byerne, kriminalitetsbelastningen er den samme osv. osv., men der er forskel med hensyn til, hvor meget politi der er.

Så har man selvfølgelig forsøgt at finde ud af: er det sådan, at de steder, hvor der er specielt meget politi, har man en opklaringsprocent, som ligger forholdsvis højt, sådan som Danmark ser ud i dag? Og svaret er: nej, sådan er det ikke. Der er ikke nogen sammenhæng, sådan som Danmark ser ud i dag, mellem den politimæssige bemanding og opklaringsprocenten.

Det er præcis det samme, man har forsøgt ved at sige: er det sådan, at dér, hvor opklaringsprocenten ligger højt – det er jo rigtigt, som hr. Bjørn Elmquist siger, at den ligger forskelligt for forskellige typer af straffelovsovertrædelser, den ligger også forskelligt for forskellige egne af landet – dér, hvor man opklarer en stor procendel af forbrydelserne, ser man også en afdæmpning i kriminalitetens udvikling? Og svaret er én gang til: nej, sådan er det ikke.

Det er det, jeg refererer til, når jeg siger, at der ikke er nogen entydig sammenhæng mellem hverken opklaringsprocent og udvikling i kriminalitet eller politimæssig bemanding og opklaringsprocent. Det er simpelt hen ikke underbygget at gå rundt og tro, at bare vi får noget mere politi, eller bare vi får opklaret nogle flere forbrydelser, så får vi en afdæmpning i kriminaliteten. Det gør vi ikke, og jeg synes, det er lidt trist, at vi har en statsminister, der til trods for at disse forskningsresultater jo hverken er nye eller måske specielt opsigtsvækkende, bare sætter sig ned og klatter det sædvanlige sniksnak ned med sin skrivemaskine.

Det, vi så ved, det er som sagt, at der skal gøres noget ved forebyggelsen. Her tror jeg at vi skal tage udgangspunkt i den meget simple kendsgerning, som andre også allerede har været inde på, at det er en forholdsvis lille gruppe, der begår en meget stor del af den straffelovskriminalitet, vi kender til. Det har bl.a. at gøre med, at mange af dem, som kommer i berøring og konflikt med rets- og straffesystemet, bliver i det. Det er enormt svært at komme ud af det igen, og det drejer sig i virkeligheden først og fremmest om at diskutere, hvad vi kan stille op med disse mennesker. Hvordan sikrer vi, at de får en mulighed for at komme ud af det system?

Det er bl.a. derfor, at hr. Lengers spørgsmål omkring fangeløn og forsøg med fangeløn osv. er så afgørende. Hr. Lenger ved det selvfølgelig, men for god ordens skyld skal